

พระธรรมกาลาเทีย Galatians

1 จดหมายฉบับนี้จากข้าพเจ้าเปาโล ผู้เป็นอัครทูต
ข้าพเจ้ามิได้ถูกส่งมาจากมนุษย์หรือโดยมนุษย์ แต่โดยพระเยซูคริสต์
และพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย
2 และบรรดาพี่น้องที่อยู่กับข้าพเจ้า

ถึง คริสตจักรต่างๆ ในแคว้นกาลาเทีย

3 ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้า
พระบิดาของเราและจากองค์พระเยซูคริสต์เจ้า มีแก่ท่านทั้งหลาย
4 พระเยซูทรงสละพระองค์เองเพื่อบาปของเราทั้งหลาย
ทั้งนี้เพื่อช่วยเราจากยุคอันชั่วร้ายนี้
ตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและพระบิดาของเรา
5 ขอถวายพระสิริแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์ อาเมน

ไม่มีข่าวประเสริฐอื่น

6

ข้าพเจ้าประหลาดใจที่ท่านทั้งหลายทั้งพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านโดยพระ
คุณของพระคริสต์ไปอย่างรวดเร็วและหันไปหาข่าวประเสริฐอื่น
7 ซึ่งมีข่าวประเสริฐเลย เห็นได้ชัดว่า บางคนกำลังดึงท่านไปสู่ความยุ่งเหยิง
และพยายามบิดเบือนข่าวประเสริฐของพระคริสต์ 8 ไม่ว่าเราหรือทูตสวรรค์
หากประกาศข่าวประเสริฐอื่นซึ่งต่างจากข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่าน
ขอให้ผู้นั้นถูกแช่งสาปชั่วนิรันดร์! 9 ดังที่เราได้บอกไว้แล้ว
บัดนี้ข้าพเจ้าขอกล่าวซ้ำอีกครั้งว่า หากใครประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน
นอกเหนือจากที่ท่านได้รับไว้แล้ว ขอให้ผู้นั้นถูกแช่งสาปชั่วนิรันดร์!

10 นี่ข้าพเจ้ากำลังมุ่งให้มนุษย์หรือพระเจ้ายอมรับกันแน่?

หรือว่าข้าพเจ้ากำลังพยายามทำให้มนุษย์พอใจ?

หากข้าพเจ้ากำลังพยายามทำให้มนุษย์พอใจ

ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่ผู้รับใช้ของพระคริสต์

พระเจ้าทรงเรียกเปาโล

11 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้คุณทราบว่า

ข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศนั้น ไม่ใช่สิ่งซึ่งมนุษย์แต่งขึ้น

12 ข้าพเจ้ามิได้รับข่าวประเสริฐนี้จากมนุษย์ผู้ใด หรือมีคนมาสอน

แต่รับการทรงสำแดงจากพระเยซูคริสต์

13 ในเมื่อท่านก็ทราบว่าเมื่อก่อนขณะยังถือศาสนายิว

ข้าพเจ้าใช้ชีวิตอย่างไร ข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้าอย่างรุนแรง

และพยายามจะทำลายเสียให้สิ้น 14 เมื่ออยู่ในศาสนายิว

ข้าพเจ้าล้าหน้ากว่าพี่น้องยิวหลายคนในรุ่นเดียวกัน และหัวรุนแรงอย่างยิ่งใน

การยึดถือประเพณีตามบรรพบุรุษของข้าพเจ้า

15 แต่เมื่อพระเจ้าทรงเลือกข้าพเจ้าไว้ตั้งแต่กำเนิด¹ และทรงเรียกข้าพเจ้าโดยพ

ระคุณของพระองค์ พระองค์พอพระทัย

16 ที่จะสำแดงพระบุตรของพระองค์ในข้าพเจ้า

เพื่อให้ข้าพเจ้าประกาศพระบุตรนั้นท่ามกลางชาวต่างชาติ

ข้าพเจ้ามิได้ปรึกษามนุษย์ผู้ใด

17 ทั้งมิได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อพบบรรดาผู้เป็นอัครทูตก่อนข้าพเจ้า

แต่ข้าพเจ้าตรงไปยังประเทศอาระเบียทันที

และภายหลังได้กลับมายังเมืองดามัสกัส

¹ 1:15 หรือ อยู่ในครรภ์มารดา

18 3 ปีต่อมา ข้าพเจ้าขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อทำความรู้จักกับเปโตร²
และพักอยู่กับท่าน 15 วัน 19ข้าพเจ้าไม่ได้พบอัครทูตท่านอื่นๆ เลย
นอกจากยากอบน้องขององค์พระผู้เป็นเจ้า
20ข้าพเจ้าขอยืนยันต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าว่า ที่เขียนมานี้มิได้มุสา
21หลังจากนั้น ข้าพเจ้าไปยังเขตแดนซีเรียและซีสเซีย 22คริสตจักรต่างๆ
ในพระคริสต์ที่แคว้นยูเดียไม่รู้จักข้าพเจ้าเป็นส่วนตัว
23พวกเขาเพียงแต่ได้ข่าวว่า “ คนที่แต่ก่อนเคยข่มเหงเรา
เดี๋ยวนี้ประกาศความเชื่อซึ่งเขาเคยพยายามทำลาย”
24และพวกเขาสรรเสริญพระเจ้าเนื่องด้วยข้าพเจ้า

เหล่าอัครทูตยอมรับเปาโล

2 14 ปีต่อมา ข้าพเจ้าไปที่กรุงเยรูซาเล็มอีกพร้อมกับบารนาบัส
ข้าพเจ้าพาতিตัสไปด้วย 2ข้าพเจ้าไปตามการทรงสำแดง
และได้ชี้แจงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่างชาติให้พวกเขาฟัง
แต่ข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจงเป็นการส่วนตัวให้บรรดาผู้ที่ดูเหมือนว่าเป็นผู้นำฟัง
เนื่องจากเกรงว่าที่ข้าพเจ้ากำลังวิ่งแข่ง หรือได้วิ่งแข่งไปแล้วจะเปล่าประโยชน์
3กระนั้นแม้แต่ที่ติตัสซึ่งอยู่กับข้าพเจ้า
ถึงเขาจะเป็นกรีกก็ไม่ถูกบังคับให้เข้าสู่หน้ด 4{เรื่องนี้ลูกถามขึ้นมา}
เพราะที่น้องจอมปลอมบางคนก็แทรกซึมเข้ามาในหมู่เรา
เพื่อสืบทอดเสรีภาพที่เรามีในพระเยซูคริสต์ และเพื่อจะทำให้เราเป็นทาส
5แต่เราไม่อ่อนข้อให้เขาแม้สักขณะหนึ่ง
เพื่อความจริงแห่งข่าวประเสริฐจะได้คงอยู่กับท่าน
6สำหรับบรรดาผู้ที่ดูเหมือนว่าเป็นคนสำคัญ

² 1:18 ภาษากรีกว่า เคฟาส

ซึ่งเขาจะเป็นอย่างไรไม่มีความหมายอะไรสำหรับข้าพเจ้า
พระเจ้ามิได้ทรงพิจารณาที่รูปลักษณ์ภายนอก
พวกเขาไม่ได้เพิ่มเติมอะไรแก่ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้เลย 7 ตรงกันข้าม
เขาเห็นว่าข้าพเจ้าได้รับมอบหมายงานประกาศข่าวประเสริฐแก่คนต่างชาติ³ เช่นเดียวกับที่เปโตรประกาศแก่คนยิว⁴
8 ด้วยว่าพระเจ้าผู้ทรงดำเนินการในพันธกิจของเปโตรผู้เป็นอัครทูตไปยังคนยิว ก็ทรงดำเนินการในพันธกิจของข้าพเจ้าผู้เป็นอัครทูตไปยังคนต่างชาติด้วย
9 เมื่อยากอบ เปโตร⁵ กับยอห์น ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นเสาหลัก
เห็นถึงพระคุณที่ทรงมีต่อข้าพเจ้า
ก็จับมือขวาของข้าพเจ้ากับบาร์นาบัสแสดงว่าเราร่วมงานกัน
ท่านเหล่านี้เห็นด้วยว่าเราควรไปยังคนต่างชาติ ส่วนท่านไปหาคนยิว
10 ท่านทั้งสามขอแต่เพียงให้เราคิดถึงคนจนเสมอ
ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะทำอยู่แล้ว

เปาโลคัดค้านเปโตร

11 เมื่อเปโตรมาที่อันทิโอก ข้าพเจ้าคัดค้านท่านซึ่งๆ หน้า
เนื่องจากท่านได้ทำผิดอย่างชัดเจน 12 ก่อนที่คนของยากอบจะมาถึง
ท่านเคยร่วมโต๊ะกับคนต่างชาติ แต่เมื่อพวกนั้นมาถึง ท่านก็ถอยห่าง
ปลีกตัวจากคนต่างชาติ เพราะกลัวพวกที่เข้าสู่หน้ต 13 ชาวยิวอื่นๆ
พลอยหน้าชื่อใจคดไปกับท่านด้วย โดยความหน้าชื่อใจคดของพวกเขา
กระทั่งบาร์นาบัสยังถูกชักจูงให้ลงทำตามอย่างไปด้วย

³ 2:7 ภาษากรีกว่า คนที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต

⁴ คนที่เข้าสู่หน้ตแล้ว เช่นเดียวกับข้อ 8 และ 9

⁵ 2:9 ภาษากรีกเรียกว่า เคฟาส เช่นเดียวกับข้อ 11 และ 14

14

ครั้นข้าพเจ้าเห็นพวกเขาทำตัวไม่สอดคล้องกับความจริงแห่งข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าจึงพูดกับเปโตรต่อหน้าพวกเขาทั้งปวงว่า “ ท่านเป็นยิว ยังใช้ชีวิตเหมือนคนต่างชาติไม่เหมือนชาวยิว แล้วทำไมจึงบังคับคนต่างชาติให้ถือธรรมเนียมยิว?

15 “ เราซึ่งเป็นคนยิวโดยกำเนิด ไม่ใช่ ‘ คนบาปชาวต่างชาติ’

16ยังรู้ว่าไม่มีใครเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยการถือรักษาบทบัญญัติ

แต่เป็นได้โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ฉะนั้นเราเองจึงเชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อจะได้เป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์

มิใช่โดยการทำตามบทบัญญัติ

เพราะว่าไม่มีใครเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยการทำตามบทบัญญัติเลย

17

“ ถ้าขณะที่เรามุ่งจะให้พระเจ้าทรงนับว่าเราเป็นผู้ชอบธรรมในพระคริสต์ ก็ปรากฏชัดว่าเราเองเป็นคนบาป

นั่นหมายความว่าพระคริสต์ส่งเสริมบาปหรือ? ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอน!

18หากข้าพเจ้าสร้างสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ทำลายลงแล้วขึ้นใหม่

ก็แสดงว่าข้าพเจ้าเป็นคนละเมิดบทบัญญัติ 19เพราะโดยทางบทบัญญัติ

ข้าพเจ้าได้ตายต่อบทบัญญัติแล้วเพื่อว่าจะได้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า

20ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าจึงไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป

พระคริสต์ต่างหากทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตที่ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในกายนี้

ข้าพเจ้าดำเนินด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงรักข้าพเจ้าและประ

ทานพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า 21ข้าพเจ้าไม่ได้ปิดพระคุณของพระเจ้าทิ้ง

เพราะถ้าความชอบธรรมสามารถได้โดยทางบทบัญญัติ

พระคริสต์ก็วายพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์!” 6

⁶ 2:21 ผู้แปลบางคนปิดเครื่องหมายคำพูดหลังข้อ 14

ความเชื่อหรือการทำตามบทบัญญัติ

- 3 ชาวกาลาเทียผู้โง่เขลาเอ๋ย! ใครสะกดท่านให้หลงไปเสียแล้วเล่า? ภาพพระเยซูคริสต์ถูกตรึงตายบนไม้กางเขนก็ชัดเจนอยู่ต่อหน้าต่อตาท่าน 2 สิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าอยากได้จากท่านคือว่า ท่านได้รับพระวิญญาณโดยการทำตามบทบัญญัติ หรือโดยการเชื่อสิ่งที่ท่านได้ยิน? 3 ท่านโง่เขลาปานนี้หรือ? หลังจากที่เริ่มต้นด้วยพระวิญญาณ บัดนี้ท่านกำลังพยายามบรรลุจุดหมายของท่านด้วยการชวนขวยของมนุษย์หรือ? 4 ท่านได้ทนทุกข์มากมายโดยเปล่าประโยชน์หรือ? สิ่งนี้เป็นการเปล่าประโยชน์จริงๆ หรือ? 5 พระเจ้าประทานพระวิญญาณของพระองค์ และทรงทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่านนั้น ก็เพราะท่านรักษาบทบัญญัติ หรือเพราะท่านเชื่อสิ่งที่ท่านได้ยิน?
- 6 จงพิจารณาดูอับราฮัม “ ท่านเชื่อวางใจในพระเจ้า และความเชื่อนี้ทรงนับเป็นความชอบธรรมของท่าน” ⁷ 7 ฉะนั้นจงเข้าใจเถิดว่า คนที่เชื่อก็เป็นวงศ์วานของอับราฮัม 8 พระคัมภีร์รู้ล่วงหน้าว่าพระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ และทรงประกาศข่าวประเสริฐล่วงหน้าแก่อับราฮัมว่า “ มวลประชาชาติจะได้รับพรเพราะเจ้า” ⁸ 9 ฉะนั้นผู้ที่เชื่อจึงได้รับพระพรร่วมกับอับราฮัมบุรุษแห่งความเชื่อ

⁷ 3:6 ป ลู ก .15:6

⁸ 3:8 ป ลู ก .12:3; 18:18; 22:18

10 คนทั้งปวงที่ฟังการทำตามบทบัญญัติก็ถูกแช่งสาป เพราะมีเขียนไว้ว่า
“ ขอแข่งทุกคนที่ไม่ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือบทบัญญัติ⁹

11 เห็นได้ชัดว่าต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

ไม่มีใครเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยบทบัญญัติ เพราะว่า

“ คน ชอบ ธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อ” ¹⁰

12 บทบัญญัติไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อ แต่

“ ผู้ที่ปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้จะมีชีวิตอยู่” ¹¹

13 พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราพ้นจากคำแช่งสาปของบทบัญญัติ

โดยทรงรับคำแช่งสาปแทนเรา เนื่องจากมีเขียนไว้ว่า

“ ผู้ใดถูกแขวนบนต้นไม้ก็ถูกแช่งสาปแล้ว ” ¹²

14 พระองค์ทรงไถ่เราเพื่อว่าพระพรที่มีแก่อับราฮัม

จะมาถึงคนต่างชาติโดยทางพระเยซูคริสต์ เพื่อว่าโดยความเชื่อ

เราจะได้รับพระวิญญานตามพระสัญญา

บทบัญญัติกับพระสัญญา

15 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างจากชีวิตประจำวัน

พันธสัญญาของมนุษย์เมื่อตกลงกันแล้ว ก็ไม่มีใครยกเลิก หรือเพิ่มเติมได้ฉันใด

กรณีนี้ก็ฉันนั้น 16 พระเจ้าทรงทำพระสัญญาต่างๆ

กับอับราฮัมและพงศ์พันธุ์ของท่าน พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุว่า

“ แก่บรรดาพงศ์พันธุ์” อันหมายถึงผู้คนมากมาย แต่ระบุว่า

⁹ 3:10 ฉ ฐ บ .27:26

¹⁰ 3:11 ฮ บ ก .2:4

¹¹ 3:12 ล น ต .18:5

¹² 3:13 ฉ ฐ บ .21:23

“ แก่พงศ์พันธุ์ของท่าน” ¹³ อันหมายถึงคนเพียงคนเดียว คือ พระคริสต์
17ข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างไร คือบัพติศมาซึ่งมีมาภายหลัง 430 ปี
มิได้ล้มล้างพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ก่อนแล้ว และด้วยเหตุนี้
บัพติศมาจึงมิได้ยกเลิกพระสัญญาเสีย
18เพราะหากการรับมรดกขึ้นกับบัพติศมา ก็มีได้ขึ้นกับพระสัญญาอีกต่อไป
แต่โดยพระคุณของพระองค์

พระเจ้าประทานมรดกแก่อับราฮัมผ่านทางพระสัญญา

19 ถ้าเช่นนั้น บัพติศมามีไว้เพื่ออะไร?

การที่มีบัพติศมาเพิ่มขึ้นมาก็เพราะการล่วงละเมิดทั้งหลาย
และบัพติศมานี้คงอยู่จนกว่า “ พงศ์พันธุ์” นั้นซึ่งพระสัญญาระบุไว้มาถึง
บัพติศมามีผลบังคับใช้ผ่านทางทูตสวรรค์โดย ค น ก ล า ง

20อย่างไรก็ตาม คนกลางไม่ได้เป็นตัวแทนของฝ่ายเดียวเท่านั้น
แต่พระเจ้าทรงเป็นฝ่ายเดียว

21 ถ้าเช่นนั้น บัพติศมาขัดกับพระสัญญาของพระเจ้าหรือ?

ไม่ใช่อย่างแน่นอน! เพราะถ้าทรงให้มีบัพติศมาซึ่งให้ชีวิต
ความชอบธรรมย่อมมีได้โดยบัพติศมา

22แต่พระคัมภีร์ระบุว่าทั้งโลกตกเป็นนักโทษแห่งบาป

เพื่อว่าสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ นั้นจะประทานแก่บรรดาผู้เชื่อโดยทางความเชื่อในพระ
เยซูคริสต์

23 ก่อนที่ความเชื่อนี้จะมีมา เราตกเป็นนักโทษของบัพติศมา

ถูกกักขังไว้จนกว่าความเชื่อนั้นปรากฏ

24ดังนั้นบัพติศมาได้รับมอบหมายหน้าที่ให้นำเรามาถึงพระคริสต์¹⁴

¹³ 3:16 ป ฐ ก .12:7; 13:15; 24:7

¹⁴ 3:24 หรือ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่จนกว่าพระคริสต์เสด็จมา

เพื่อเราจะได้เป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ 25บัดนี้ความเชื่อนั้นได้มาแล้ว
เราจึงไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติอีกต่อไป

บุตรของพระเจ้า

26 ท่านทั้งหลายล้วนเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
27 เพราะพวกท่านทั้งปวงผู้ได้รับบัพติศมาเข้าส่วนในพระคริสต์แล้ว
ได้คลุมกายของท่านด้วยพระคริสต์ 28 ไม่มียิวหรือกรีก ทาสหรือไท
ชายหรือหญิง เพราะพวกท่านทั้งปวงเป็นหนึ่งเดียวในพระเยซูคริสต์
29 ถ้าท่านเป็นของพระคริสต์
ท่านก็เป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมและเป็นทายาทตามพระสัญญา

4 สิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวอยู่นี้ก็คือ ตราบใดที่ท่านยังเด็กอยู่
ก็ไม่ต่างอะไรกับทาส แม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินทั้งหมด
2 เขาก็ยังอยู่ในบังคับของผู้ปกครองและผู้ดูแลทรัพย์สินจนกว่าจะถึงเวลาที่บิดา
กำหนด 3 เช่นกัน เมื่อเรายังเด็ก
เราเป็นทาสอยู่ใต้บังคับของหลักการพื้นฐานทั้งหลายของโลก
4 แต่เมื่อถึงกำหนด
พระเจ้าได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาประสูติจากครรภ์ของหญิง
ถือกำเนิดภายใต้บทบัญญัติ 5 เพื่อไถ่คนทั้งปวงซึ่งอยู่ใต้บทบัญญัติ
เพื่อเราจะได้รับสิทธิของบุตรอย่างสมบูรณ์ 6 ในเมื่อท่านเป็นบุตร
พระเจ้าจึงทรงให้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์เข้ามาในใจเรา
พระวิญญาณผู้ทรงร้องเรียกว่า “ อับบา¹⁵ พระบิดา”
7 ฉะนั้นท่านจึงไม่เป็นทาสอีกต่อไป แต่เป็นบุตร และเพราะท่านเป็นบุตร
พระเจ้าจึงทรงให้ท่านเป็นทายาทด้วย

¹⁵ 4:6 ภาษาอารามец แปลว่า บิดา

เปาโลหวังใยพี่น้องชาวกาลาเทีย

8 เมื่อก่อนท่านยังไม่รู้จักพระเจ้า

ท่านเป็นทาสของผู้ซึ่งโดยสภาพแล้วมิใช่เทพเจ้าเลย

9แต่เดี๋ยวนี้ท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว ที่ถูกคือพระเจ้าทรงรู้จักท่านแล้ว

ท่านยังจะหวนกลับไปหาหลักการเก่าๆ ซึ่งอ่อนแอและน่าสังเวชหรือ?

ท่านอยากตกเป็นทาสด้วยสิ่งทั้งปวงนี้อีกหรือ? 10ท่านกำลังถือวัน เดือน ฤดู

และปี! 11ข้าพเจ้าหวาดหวั่นแทนท่าน

เกรงว่าที่ข้าพเจ้าบากบั่นทุ่มเทให้ท่านนั้นจะเปล่าประโยชน์

12 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอร้องท่าน ขอให้เหมือนข้าพเจ้า

เพราะข้าพเจ้าได้เป็นเหมือนท่าน ท่านไม่ได้ทำอะไรผิดต่อข้าพเจ้า

13ท่านก็ทราบอยู่

แต่แรกที่ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านเพราะความเจ็บป่วย

14แม้ว่าความเจ็บป่วยของข้าพเจ้าเป็นการทดลองสำหรับท่าน

ท่านก็ไม่ได้ดูถูกหรือสบประมาทข้าพเจ้าเลย

กลับต้อนรับราวกับข้าพเจ้าเป็นทูตของพระเจ้า

ราวกับข้าพเจ้าเป็นองค์พระเยซูคริสต์เอง

15ความชื่นชมยินดีของท่านหายไปไหนหมดแล้ว? ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่า

ถ้าท่านทำได้ท่านก็คงจะควักตาของท่านให้ข้าพเจ้า แล้ว

16บัดนี้ข้าพเจ้าได้กลายเป็นศัตรูของท่าน เพราะบอกความจริงแก่ท่านหรือ?

17 คนพวกนั้นร้อนรนเพื่อชนะใจท่าน แต่ไม่ใช่เพราะหวังดี

สิ่งที่เขาต้องการคือ แยกท่านออกไปจากเรา เพื่อให้ท่านร้อนรนเพื่อพวกเขา

18ถ้าร้อนรนเพราะหวังดีก็ดีอยู่ ขอให้เป็นอย่างนั้นตลอด

ไม่ใช่แค่เฉพาะช่วงที่ข้าพเจ้าอยู่กับท่าน 19ลูกที่รักเอ๋ย

ข้าพเจ้ายังต้องเจ็บปวดราวกับคลอดบุตรเพื่อท่านอีก

จนกว่าพระคริสต์จะทรงก่อร่างขึ้นในท่าน

20ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะอยู่กับท่านตอนนี้
และเปลี่ยนน้ำเสียงของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าข้องใจในตัวท่าน!

นางฮาการ์กับนางซาร่าห์

21 ท่านที่อยากอยู่ใต้บทบัญญัติ บอกข้าพเจ้าเถิด
ท่านไม่ตระหนักถึงสิ่งที่บทบัญญัติกล่าวไว้หรือ? 22เพราะมีเขียนไว้ว่า
อับราฮัมมีบุตรชาย 2 คน คนหนึ่งเกิดจากหญิงที่เป็นทาส
อีกคนเกิดจากหญิงที่เป็นไท 23บุตรจากหญิงที่เป็นทาสเกิดตามปกติธรรมดา
ส่วนบุตรจากหญิงที่เป็นไทเกิดตามพระสัญญา
24 เรื่องนี้ถือเป็นการเปรียบเทียบได้ หญิงทั้งสองหมายถึงสองพันธสัญญา
พันธสัญญาหนึ่งมาจากภูเขาศินาย ให้กำเนิดลูกทาส คือนางฮาการ์
25นางฮาการ์หมายถึงภูเขาศินายในประเทศอาระเบีย
ตรงกับกรุงเยรูซาเล็มปัจจุบัน เพราะนางกับบรรดาบุตรของนางเป็นทาสอยู่
26ส่วนเยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนนั้นเป็นไท เป็นมารดาของเราทั้งหลาย
27ดังที่มีเขียนไว้ว่า

“ จงยินดีเถิด หญิงหมั้นเอ๋ย
ผู้ไม่เคยมีลูก
จงเปล่งเสียงโห่ร้องเถิด
เจ้าผู้ไม่เคยเจ็บครรภ์
ด้วยว่าลูกของหญิงที่โดดเดี่ยว
ก็ยังมีมากกว่าลูกของหญิงผู้มีสามี¹⁶

¹⁶ 4:27 อ ส ย .54:1

28 พี่น้องทั้งหลาย ฝ่ายท่านเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค
29 ครั้งนั้น

บุตรที่เกิดตามปกติธรรมดาจึงแก่บุตรที่เกิดโดยฤทธิ์อำนาจแห่งพระวิญญาณ
บัดนี้ก็เช่นกัน 30 แต่พระคัมภีร์กล่าวว่าอย่างไร?

“ ขอให้ใส่หญิงที่เป็นทาสกับบุตรของนางไปเกิด

เพราะบุตรของหญิงที่เป็นทาสจะมีส่วนร่วมใน

มรดกกับบุตรของหญิงที่เป็นไทไม่ได้” ¹⁷

31 ฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เรามีเชื้อบุตรของหญิงที่เป็นทาส
แต่เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไท

เสรีภาพในพระคริสต์

5 พระคริสต์ทรงปลดปล่อยเราเป็นไทเพื่อเสรีภาพ ฉะนั้นจงยืนหยัด
อย่ารับแอกเป็นทาสอีก

2 จงจดจำคำพูดของข้าพเจ้า! ข้าพเจ้าเปาโลขอบอกท่านว่า

หากท่านยอมตัวเข้าสู่หน้ต พระคริสต์จะไร้ความหมายสำหรับท่านอย่างสิ้นเชิง

3 ข้าพเจ้าขอประกาศอีกครั้งแก่ทุกคนที่ยอมตัวเข้าสู่หน้ตว่า

เขาจำเป็นต้องทำตามบทบัญญัติทั้งหมด

4 ท่านที่ขวนขวายจะให้พระเจ้าทรงนับว่าท่านเป็นผู้ชอบธรรมโดยบทบัญญัติก็

ขาดจากพระคริสต์ ท่านได้หล่นพ้นจากพระคุณ ไปเสียแล้ว

5 แต่โดยความเชื่อเราจดจ่อรอคอยที่จะได้รับความชอบธรรมผ่านทางพระวิญญาณ

ตามที่เรามุ่งหวังไว้ 6 เพราะในพระเยซูคริสต์

การเข้าสู่หน้ตหรือไม่เข้าสู่หน้ตก็ไม่มีค่าอันใด

สิ่งเดียวที่สำคัญคือความเชื่ออันแสดงออกด้วยความรัก

¹⁷ 4:30 ป ฐ ก .21:10

7 ท่านกำลังวิ่งแข่งด้วยดีอยู่แล้ว

ใครมาขัดจังหวะทำให้ท่านเลิกเชื่อฟังความจริง?

8 การโน้มน้าวแบบนั้นไม่ได้มาจากพระองค์ผู้ทรงเรียกท่าน

9” เชื่อขมมนิดเดียวทำให้แบ่งดีบฟูขึ้นทั้งก่อน”

10 ข้าพเจ้ามั่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ท่านจะไม่ยอมรับทัศนะอื่นๆ

ผู้ที่มาทำให้ท่านว่าวุ่นสับสนนั้นจะต้องรับโทษ ไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ตาม

11 พี่น้องทั้งหลาย หากข้าพเจ้ายังประกาศให้เข้าสู่หนัด

ทำไมข้าพเจ้ายังถูกขมเหงอยู่อีก? ถ้าเป็นอย่างนั้น

เรื่องไม้กางเขนก็ไม่ถูกต่อต้านแล้ว 12 สำหรับนักก่อกรรมพวกนั้น

ข้าพเจ้าอยากให้เห็นเขาตอนตัวเองเสียเลย!

13 พี่น้องทั้งหลาย ที่ทรงเรียกท่านนั้นก็เพื่อให้มีเสรีภาพ

แต่อย่าใช้เสรีภาพของท่านเพื่อปล่อยตัวตามวิสัยบาป¹⁸

แต่จงรับใช้กันและกันด้วยความรัก 14 บทบัญญัติทั้งหมด

สรุปรวมเป็นข้อเดียวว่า “ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ¹⁹

15 หากท่านยังคอยแต่กัดกินกันเอง ระวังให้ดีจะย่อยยับไปตามๆ กัน

ชีวิตโดยพระวิญญูญาณ

16 ดังนั้นข้าพเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญูญาณ

อย่าสนองตัณหาของวิสัยบาป

17 เพราะตัณหาของวิสัยบาปขัดกับพระวิญญูญาณ

และพระวิญญูญาณขัดกับวิสัยบาป ทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน

สิ่งที่ท่านอยากทำจึงไม่ได้ทำ 18 แต่ถ้าพระวิญญูญาณทรงนำท่าน

ท่านก็มีได้อยู่ใต้บทบัญญัติ

¹⁸ 5:13 หรือ เนื้อหนึ่ง เช่นเดียวกับข้อ 16, 17, 19 และ 24

¹⁹ 5:14 ล น ต .19:18

19 พฤติกรรมของวิสัยบาปนั้นเห็นได้ชัด คือการผิดศีลธรรมทางเพศ
ความไม่บริสุทธิ์ และการลามก 20การกราบไหว้รูปเคารพ การใช้คาถาอาคม
ความเกลียดชัง การบาดหมาง ความริษยาหึงหวง ความโมโหโทโส
ความทะเยอทะยานอย่างเห็นแก่ตัว การไม่ลงรอยกัน การแบ่งพรรคแบ่งพวก
21และการอิจฉากัน การเมามาย การมั่วสุมเสพสุราและกาม และอื่นๆ
ในทำนองนี้ ข้าพเจ้าขอเตือนท่านดังที่เคยเตือนแล้วว่า

ผู้ที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก

22 ส่วนผลของพระวิญญาณนั้น คือ ความรัก ความชื่นชมยินดี สันติสุข
ความอดทน ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ 23ความสุภาพอ่อนโยน
และการควบคุมตนเอง สิ่งเหล่านี้ไม่มีบทบัญญัติข้อไหนห้ามเลย

24ผู้ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ได้ตรึงวิสัยบาปกับกิเลสตัณหาของวิสัยบาปไว้ที่กางเขนแล้ว 25ในเมื่อเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ

ก็ให้เราดำเนินตามพระวิญญาณเถิด 26เราอย่าอวดดี ยั่วโมโห
และอิจฉากันเลย

ทำดีต่อคนทั้งปวง

6 พี่น้องทั้งหลาย หากใครถูกจับได้ว่าทำบาป

ท่านที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณควรช่วยเขาอย่างสุภาพอ่อนโยน

ให้เขากลับตั้งตัวใหม่ แต่จงระวังตัว หาไม่แล้ว

ท่านเองจะถูกல்லงให้ทำบาปไปด้วย 2จงช่วยรับภาระของกันและกัน

ทำดังนี้แล้วท่านก็ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระคริสต์

3หากผู้ใดคิดว่าตนสำคัญทุกๆ ที่ไม่สำคัญ ผู้นั้นก็หลอกตัวเอง

4แต่ละคนควรสำรวจการกระทำของตนเอง จึงจะมีข้อภาคภูมิใจในตัวเอง

โดยไม่ต้องเอาตัวไปเปรียบเทียบกับคนอื่น

5เพราะว่าแต่ละคนต้องแบกภาระของตัวเอง

- 6 ผู้ที่รับคำสั่งสอนจงแบ่งสิ่งดีทั้งปวงแก่ผู้สอน
- 7 อย่าหลงเลย ท่านไม่อาจหลอกลวงพระเจ้า
ใครหวานอะไรยอมเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น 8ผู้ที่หวานเพื่อวิสัยบาปของเขา
จะเก็บเกี่ยวความพินาศจากวิสัยนั้น²⁰ ส่วนผู้ที่หวานเพื่อพระวิญญาณ
จะเก็บเกี่ยวชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณ 9อย่าให้เราอ่อนล้าในการทำดี
เพราะถ้าเราไม่ย่อท้อ เราก็จะเก็บเกี่ยวในเวลาอันเหมาะสม
- 10เหตุฉะนั้นเมื่อมีโอกาสให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อคนที่อยู่ในครอบครัวผู้เชื่อ

ไม่ใช่เข้าสู่นัดแต่รับการทรงสร้างใหม่

- 11 คุณเกิด
ข้าพเจ้าใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่เพียงไรเขียนถึงท่านด้วยมือของข้าพเจ้าเอง!
- 12 บรรดาผู้ที่อยากสร้างความประทับใจแต่เปลือกนอก
พยายามบังคับให้ท่านเข้าสู่นัด
เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ตนเองถูกข่มเหงเพราะเรื่องไม้กางเขนของพระคริสต์
- 13แม้แต่คนที่เข้าสู่นัดแล้วยังไม่เชื่อฟังบทบัญญัติ
แต่พวกเขาต้องการให้ท่านเข้าสู่นัดจะได้อวดอ้างเนื้อหนังของท่าน
- 14ขออย่าให้ข้าพเจ้าอวดอะไร
เว้นแต่ไม้กางเขนแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา
โดยไม้กางเขนนั้น*โลกถูกตรึงไว้แล้วจากข้าพเจ้า
และข้าพเจ้าถูกตรึงไว้แล้วจากโลก
- 15เข้าสู่นัดหรือไม่เข้าสู่นัดก็ไม่มี ความหมาย
ความสำคัญอยู่ที่การได้รับการทรงสร้างใหม่

²⁰ 6:8 หรือ เนื้อหนังของเขา...จากเนื้อหนัง

16 สันติสุขและพระเมตตาคุณจงมีแก่คนทั้งปวงที่ทำตามกฎนี้
คือแก่นอิสราเอลของพระเจ้า

17 สุดท้ายนี้ อย่าให้ใครมาก่อนความเดือดร้อนแก่ข้าพเจ้า
เพราะข้าพเจ้ามีเครื่องหมายของ พระเยซูอยู่บนกายของข้าพเจ้า

18 พี่น้องทั้งหลาย

ขอให้พระคุณแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเราดำรงอยู่กับวิญญานจิตของท่าน
ทั้งหลายเถิด อาเมน